

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 21

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ. Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ
ΥΠΕΡ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου εἰσερχόμεθα ἡ τοῦ Θεοῦ χάριτι εἰς τὴν δευτέραν σχολικὴν περίοδον τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, ἀφ' οὗτου ἐσυστηματοποιήσεν αὐτὰ ἡ ἔξαιρετικὴ πρὸς τὴν νεότητα στοργὴ τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκδηλωθεῖσα ὑπὸ πάντων ἀγάπῃ πρὸς τὸ ἔργον τῶν μαθητικῶν συσσιτίων καὶ ἡ πρόθυμος χρηματικὴ εἰσφορὰ συνεκίνησαν ἡμᾶς βαθύτατα, ὡς συνεκίνησαν ἡμᾶς καὶ ὁ ἀπαράμιλλος ζῆλος, ὃν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἀκαταπονήτου Ἀντιπροέδρου Κυρίας Λέλας Μεταξᾶ, ἀνέπτυξαν ἡ τε Κεντρικὴ καὶ αἱ κατὰ τόπους Ἐπιτροπαὶ εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ ἀμεμπτον λειτουργίαν τῶν μαθητικῶν συσσιτίων. Εἰς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Κυρίας Ἀντιπροέδρου ἔλκουσιν τὸ ἄροτρον τῆς φιλανθρωπίας, ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συσσιτιζομένων μαθητῶν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' οἱ χαλεποὶ καιροί, τοὺς ὁποίους διερχόμεθα ἀπαιτοῦν ἐντονωτέραν τὴν προσπάθειαν καὶ γενναίον τέρως τὰς εἰσφοράς. Ἦδη καὶ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν σχολικὴν περίοδον διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πόρων δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συσσιτιζῶνται ὅλοι οἱ ἄποροι μαθηταὶ καὶ οἱ συσσιτιζόμενοι καὶ αὐτοὶ ἐτρέφοντο οὐχὶ συνεχῶς ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ὀκτῶ ἐκ τῶν δώδεκα μηνῶν, τὸ δὲ θέαμα ἐφήβων, παρελανόντων γυμνῶν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Σταδίου, μὲ σῶματα κατεσκληρότα ἐκ τοῦ ὑποσιτισμοῦ, ἐνέβαλεν ἡμᾶς εἰς θλιβερὰς σκέψεις περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς φυλῆς, ἐξυμνωμένου κυρίως ἐκ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς εὐφροσύνης τῶν νέων.

Κατὰ τὴν ἀρξαμένην σχολικὴν περίοδον ἡ ἔνδεια ἠδὲξήθη κατὰ πολὺ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπόρων μαθητῶν ἐπολλαπλασιάσθη. Πατέρες καὶ ἀδελφοί, στήριγμα οἰκογενειῶν, ἔχουσιν ἐπιστρατευθῆ καὶ ἀφῆκαν ἀπροστατεύτους τὰς οἰκογενείας καὶ ἄπορα τὰ τέκνα των. Διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ ἐπιστρατευθέντες νὰ ἐκτελέσουν καλῶς τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον, πρέπει νὰ εἶναι ἀπερίσπαστοι ἀπὸ κάθε οἰκογενεια-

κὴν φροντίδα καὶ νὰ μὴ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ βλέπουν εἰς τὰ ὀπίσω. Καὶ καθὼς κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, «οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ», οὕτω καὶ οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄπλον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εἶναι εὐθετός εἰς τοὺς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνας καὶ εἰς τὴν νίκην. Ἡ ἀσφάλεια λοιπὸν τῆς Πατρίδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς ἡμετέρας ζωῆς καὶ ἐλευθερίας καὶ τιμῆς ἐπιβάλλει ἵνα οἱ φρουροὶ τῆς Πατρίδος διατελώσιν ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ κάθε ἀνησυχίας διὰ τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ τέκνα των. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, πρέπει ἡμεῖς οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οἱ πολὺ ἢ ὀλίγον εὐποροὶ νὰ προστατεύσωμεν, νὰ ἐνδύσωμεν καὶ νὰ θρέψωμεν τὰ τέκνα τῶν ἐπιστρατευθέντων ἀδελφῶν μας καὶ οὕτω νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἀίσθημα τῆς ἀσφαλείας τῶν οἰκογενειῶν των. Ὅ,τι θὰ πράξωμεν ὑπὲρ αὐτῶν θὰ πράξωμεν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Πατρίδος. Πλὴν τούτου ἡ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου μαστίζουσα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν οἰκονομικὴ κρίσις ἐστέρησε πολλοὺς τοῦ ἀπὸ τῆς ἐργασίας πόρου τῆς ζωῆς καὶ ἤψυσε τὴν πενίαν, διότι οὐδεὶς μισθώνει πλέον αὐτοὺς οὐδὲ καλεῖ εἰς ὑπηρεσίας.

Ταῦτα πάντα βλέπων καὶ ἀναλογιζόμενος ἐνόμισα ἐσχάτην ἀπανθρωπίαν νὰ μὴ ὀμιλήσω περὶ τούτων πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀγάπην, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ καιρὸς συνωθεῖ ἡμᾶς πρὸς τοῦτο. Διότι πάντοτε εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀμιλῶμεν περὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς πολλῆς ταύτης ἔχομεν ἀνάγκην παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν πάντων Πατρὸς καὶ Δεσπότης καὶ Θεοῦ, μάλιστα δὲ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν, ὅποτε πολλὴ ἡ δυστυχία καὶ βαρὺς ὁ ἐπερχόμενος χειμῶν, καὶ πολὺς πανταχόθεν διὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ἀπόρους ὁ πόλεμος καὶ διπλῆ ἡ πολιορκία, διότι ἡ μὲν πείνα κατατρώγει ἔνδον τὰ σπλάγχνα, τὸ δὲ ψῦχος παγώνει ἔξωθεν τὴν σάρκα καὶ καθιστᾷ αὐτὴν νεκράν. Διὰ τοῦτο ἔχουσιν ἀνάγκην αὐτοὶ καὶ ἰδίως τὰ τέκνα των περισσοτέρας τροφῆς, ἰσχυροτέρας περιβολῆς καὶ ἐνδυμασίας καὶ στέγης καὶ ὑποδημάτων καὶ πολλῶν ἄλλων.

Ἐπεὶ ὅλων τούτων ἀνέλαβον πρεσβείαν δικαίαν καὶ παρακαλῶ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ὅστις θεωρεῖ ὅλους τοὺς ἀπόρους ὡς μικροὺς ἀδελφούς του καὶ κάθε εὐεργεσίαν εἰς αὐτοὺς θεωρεῖ ὡς ἀναφερομένην εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον λέγων, «πεινῶντά με εἶδετε καὶ ἐθρέψατε», διότι «ἐφόσον ἐποιήσατε ἐνὶ τῶν μικρῶν τούτων ἐμοὶ ἐποιήσατε», ἐν ὀνόματι τῆς ἀσφαλείας τῆς πατρίδος, καὶ τῆς ἡμετέρας ζωῆς καὶ ἐλευθερίας,

ἦν περιφρουροῦν οἱ στρατευθέντες ἀδελφοί μας, καὶ τέλος ἐν δνόματι τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς υἰείας τῆς φυλῆς, παρακαλοῦμεν ἵνα εἰσφέρετε γενναιότερον καὶ δαιμιλέστερον ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, διὰ νὰ δυνηθοῦν ταῦτα νὰ παρέχουν ἐπαρκῆ θεομὴν τροφήν εἰς τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ μας. Κανείς ἄς μὴ μείνη ἀμέτοχος τῆς λειτουργίας ταύτης, ἀλλ' ἕκαστος ἄς εἰσφέρει. Οἱ πλούσιοι πλουσίως, οἱ ὀλιγώτερον εὐποροὶ καθόσον δύναται. Ὅλοι βοηθήσατε τὰ μαθητικά συσσίτια καὶ θρέψατε πεινῶντα τὸν Χριστόν, οὗ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ φιλανθρωπία εἶη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
+ Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΞ ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΜΕΙΦΘΕΝΤΩΝ.

Ὡς εἶχεν ἀναγγελθῆ, κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Γκλώστερ Ἐπιτροπῆ ἐξ Ἀγγλικανῶν θεολόγων, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου τῆς Γιβραλτάρης καὶ τῶν αἰδес Canon J. Douglas καὶ Ph. Usher. Ἡ Ἐπιτροπῆ αὕτη ἔσχεν ἀνεπίσημον συνάντησιν μετὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς ἣν, παρακληθεὶς ἰδιαιτέρως, παρεκάθησε καὶ ὁ ὁμοτίμος καθηγητὴς τῆς Συμβολικῆς καὶ Ἱστορίας τῶν Δογματικῶν κ. Κων. Δουβουνιώτης. Εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην, ἔχουσαν ἀνεπίσημον χαρακτῆρα, δὲν ἦσαν παρόντες οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, Δημ. Σ. Μπαλάνος καὶ πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Βασ. Στεφανίδης. Τῆς συζητήσεως δὲν ἐτηρήθησαν πρακτικὰ, οὔτε κἀν σημειώσεις, ἡ δὲ κατωτέρω δημοσιευμένη ἐκθεσις, τοῦ καθηγητοῦ κ. Παν. Ν. Τρεμπέλα, συνετάγη βάσει τῶν ἀναμνήσεων αὐτοῦ, τῆ παρακλήσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὑπεδλήθη τῆ Ἱ. Συνόδῳ.

Μετὰ σύντομον ἀξρόφωνα προσφώνησιν ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος, γενομένην Ἑλληνιστὶ καὶ μεταρρασθεῖσαν εὐθύς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνταπήνησεν ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλικανῶν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester, ἀφορμῆς δοθείσης ἐκ σχετικῆς ἐρωτήσεως ὑπὸ τινος τῶν Ἀγγλικανῶν, ἐδηλώθη ῥητῶς ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ κύρους τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, ὅτι ἡ Σχολὴ ἐμμένει εἰς τὴν κατὰ τὸν Ἱ. οὐνιον τοῦ π. ἔ. ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἀπόφασιν καὶ θεωρεῖ ὅτι εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἤδη ὑπομνήματα διατυπῶνται ἐν πλάτει αἱ γνώμαι αὐτῆς. Μεθ' ὅ ἐτέθη ζήτημα πρὸς συζήτησιν ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος τὸ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς περιεκτικότητος (comprehen

siveness) τῆς ἀποτελούσης ἐν ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας.

Οἱ Ἀγγλικανοὶ ἐξηγοῦντες τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐββαίωσαν, ὅτι αὕτη ὑπηρευῖται τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ προσοιδιάζοντος πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν χαρακτῆρα σεβασμοῦ πρὸς τὴν προσωπικὴν τοῦ ἀτόμου ἐλευθερίαν, τοῦτο δὲ ἐκ τῆς φροντίδος ὅπως ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ συμπεριληφθῶσιν ὅσον οἶόν τε πλείονες ομάδες, αἰτινες ἀνευ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν καθιεροῖ ἡ ἀρχὴ τῆς περιεκτικότητος, θὰ διεφάνουν πρὸς ἀλλήλας ὀξέως καὶ θὰ ἐχωρίζοντο ἀσυμβιβάτως. Ἦδη ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἀπαμβλυομένων ἐν τῷ πνεύματι τῆς περιεκτικότητος τῶν δευτήτων τούτων, ἐπέρχεται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὄλον ἐυρύτερα συμφωνία μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ μερίδων καὶ ὄλον ἐπιτυγχάνεται ἢ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πληρεστέρα ἐνοποίησις αὐτῶν. Ὡς ἐτόνισε σαφῶς ὁ πρεσβύτερος Usher, ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ δὲν καταδιώκονται δι' ἐκκλησιαστικῶν μέτρων καὶ τῶν καθ' αἰρετικῶν κυρώσεων αἱ ἐκδηλοῦμεναι περὶ δογματικὰ ζητήματα διάφοροι γνώμαι, ἀλλ' ἡ ἐκκλησία ἀφίνει ἐλευθέρως νὰ διατυπῶνται αὗται, ἀρκουμένη εἰς τὴν διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης βαθμιαίαν ἐπικράτησιν τῶν ὀρθῶν διδασκαλιῶν. Μέτρα καθ' αἰρετικῶν ἀπ' ἀρχαίου ἤδη χρόνου ἀγνοεῖ ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία καὶ μόνον ἐπιστημονικὴν καὶ θεολογικὴν συζήτησιν γνωρίζει, τῶν τυχόν διαφωνούντων καὶ ἐμιονόντων εἰς μὴ ὀρθὰς γραμμάς μὴ κατακρινομένων, ἀλλ' ἐν πνεύματι ἀνεκτικότητος, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς comprehensiveness, ἀφιεμένων ἐλευθέρων οὐ μόνον νὰ φρονῶσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιχειρηματολογῶσιν ὑπὲρ τῶν δοξῶν αὐτῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς comprehensiveness, διατηρούμενα καὶ δρῶντα ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ τρία κυρίως ρεύματα, ἴτοι τὸ τῆς Ὑψηλῆς Ἐκκλησίας (High Church), τὸ τῆς Κάτω Ἐκκλησίας (Low Church) καὶ τῆς εὐρείας ἢ μοντερονιστικῆς Ἐκκλησίας (Broad Church), ἐββαίωθη ῥητῶς ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ταῦτα δὲν διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλ' εἶναι οὕτω συνυφασμένα καὶ διασταυρούμενα, ὥστε ἐρωτώμενός τις τῶν Ἀγγλικανῶν θεολογούντων ἢ κληρικῶν εἰς ποῖον ἐκ τούτων ἀνήκει, νὰ μὴ δύναται νὰ δώῃ περὶ τούτου ἀπόκρισιν. Διότι εἶναι δυνατόν, ἔφ' ἐν τοῖς πλείστοις παρουσιάζεται ἀνήκων ἐπὶ πικραδείματι εἰς τὴν Ὑψηλὴν Ἐκκλησίαν, νὰ συμπεριζήται καὶ φρονήματα τῆς Χαμηλῆς ἢ Κάτω ἐκκλησίας ἢ καὶ τῆς Εὐρείας ἢ μοντερονιστικῆς ἐκκλησίας. Ὡς ἐν ταῦτῳ νὰ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἀνήκων εἰς τὴν Ὑψηλὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρείαν καὶ εἰς τὴν Κάτω Ἐκκλησίαν. Μετὰ τὰς διασαφήσεις ταύτας ἀντιπαρετηρήθησαν ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων καθηγητῶν τὰ ἑξῆς:

Εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς comprehensiveness ἀποτελεῖ θεμελιώδη διαφορὰν μεταξὺ Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀναγνωρίζομεν βεβαίως, ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ζηλοτύπως ἔχεται τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀ-

τόμου, ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρως ἀρέσκειται εἰς τὴν εἰλικρίνειαν καὶ φιλαλήθειαν, ὡς ἐκ τούτου δὲ διὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης τῆς comprehensiveness ἐπεζητήσιν ἵνα μετὰ τῶν ἄλλων ἐξασφαλίσῃ εἰς ἕκαστον μέλος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας τὴν δυνατότητα νὰ ἐκφράζῃ ἀνεμπόδιστως καὶ διὰ τῶν χειλέων ὅ,τι φρονεῖ μυστικῶς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην, σύμφωνον οὖσαν πρὸς τὴν προτεσταντικὴν παράδοσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπῆρξαν ξένοι αἱ πολλαὶ ἐπιμέρους ὁμολογίαι καὶ αἱ εἰς πολλὰς ομάδας κατατεταγμέναι προτεσταντικαὶ κοινότητες, ὀφείλει ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία πολλὰ, ἤτοι τὴν εἰς μίαν Ἐκκλησίαν συνένωσιν τῶν πολλῶν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Ἀγγλικῷ Ἐθνει προτεσταντικῶν μερίδων καὶ τὴν ὁλονὴν πληρεστέραν καθισταμένην συμφωνίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ἔὰν οἱ λόγοι οὗτοι συντέλεσαν ὥστε εἰς κῆριον χαρακτηριστικὸν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀναχθῆ ἡ comprehensiveness, ἀντίστοιχοι λόγοι ἐπέβαλον, ἵνα διατηρηθῆ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τὸ ὅλος ἀντίθετον χαρακτηριστικόν, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκληθῆ ἀποκλειστικότης ἢ exclusiveness. Πράγματι οἱ Ἀνατολικοὶ ὀρθόδοξοι λαοὶ εἶναι ἀπὸ χαρακτῆρος διατεθειμένοι ἵνα ὑπακούωσι μᾶλλον εἰς τὸ ἀνώτερον κύρος, ἀγνοοῦσι δὲ τὸν ὁμολογουμένως πρωτότυπον τρόπον, καθ' ὃν οἱ Ἀγγλικανοὶ συνδυάζουσι τὴν ἐλευθερίαν μετὰ τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰς παραδόσεις. Ἡ ἀποστολικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις καὶ τὸ ἀνώτερον ἐκκλησιαστικὸν κύρος, διὰ τοὺς ὀρθόδοξους τῆς Ἀνατολῆς ἀποτελοῦσιν ὀδηγὸν πολῦτιμον, πρὸς τὸν ὁποῖον οὗτοι μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀναντιρρήτως ὑποτάσσονται. Ὡς ἐκ τούτου καὶ στοιχοῦντες τῷ παραδείγματι τῆς Ἀποστολικῆς καὶ τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας ἐν γένει, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς παραδόσεως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ χαρακτῆρος εἶμεθα ξένοι πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν comprehensiveness καὶ ἐχόμεθα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς exclusiveness. Τοσοῦτω δὲ μᾶλλον, ὅσα εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ὀρεζόμεθα καὶ ἡμεῖς πολλὰ, πλείονα ἴσως ἐκεῖνων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ὀφείλει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς comprehensiveness. Ἀληθῶς ἔὰν διετηρήθη ὁ θησαυρὸς τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς Πατερικῆς παραδόσεως ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τὰς τόσας δυσμενεῖς συνθήκας τῆς δουλείας, ὑφ' ἧς διετέλεσαν οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἔὰν ὡς ἐκ τούτου σήμερον κατέχει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὰ ζωηφόρα ἐκεῖνα σπέρματα, ἅτινα ὁλονὴν ἀναπτύσσονται, ἀποδεικνύοντα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ταύτην Ἐκκλησίαν ζῶσαν, ὀφείλεται τοῦτο κυρίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς exclusiveness. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἡ μακροίων παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐστήριξε καὶ ἐθεμελίωσεν ἐν αὐτῇ.

Παραλλήλως ἐτονίσθη οὕτω ζωηρῶς ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἢ διαφορὰ τῶν ἀντιλήψεων, ἧτις κρατεῖ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ μερίδων, ὥστε ὁ Ἐπίσκοπος Γιβραλτὰρ ἠρώτησε, μήπως τὰς περὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας πληροφορίας ἀντλοῦμεν ἐκ συγγραμμάτων τῆς Ρωμαιοκαθολι-

κῆς θεολογίας. Μετὰ τῆς ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως, ἧτις ἐδόθη εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, παρεσχέθη καὶ ἡ βεβαίωσις, ὅτι ὅλως τῶναντίον, τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ σπουδὴν τινῶν ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς προσέβλεψαν αἱ συγγραφαὶ τῆς Ἀγγλικῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης, ἐκ τῆς ἀμέσου δὲ ταύτης μελέτης καὶ παρακολουθήσεως ἐσηματίσαμεν καὶ τὰς περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀγγλ. Ἐκκλησίᾳ κρατούντων ἀντιλήψεις μας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ παρεστήχθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος δημοσιευθείσης Ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ διδασκαλίας (Doctrine in the Church of England) καὶ παρατηρήθη, ὅτι ἐκεῖ υἰοθετήθησαν ὑπὸ τινῶν Ἀγγλικανῶν, ἐγένοντο δὲ ἀνεκταὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς comprehensiveness, ἐπόψεις ἀντιτιθέμεναι πρὸς βασικά δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἷαι ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἐγεννήθη ὑπερφυσικῶς ἐκ τῆς Παρθένου, ἀλλὰ συνέληφθη καθ' ὃν καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι φυσικὸν τρόπον· οἱ αἱ περὶ Ἀναστάσεως εὐαγγελικαὶ ἀφηγήσεις δὲν εἶναι καὶ ἱστορικῶς ἀφεντικαὶ κλπ. Εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἀπήντησαν οἱ Ἀγγλικανοὶ, ἐπιμένοντες ὅτι ἡ Doctrine δὲν ἀποτελεῖ ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Canon Douglas ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ἀνάλογόν τι πρὸς τὴν περὶ Σοφίας θεωρίαν τοῦ Βουλγάκωφ. Εἰς ταῦτα ἀντιπαρατηρήθη τοῦτο μὲν, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ Βουλγάκωφ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατεκρίθη ἤδη ὑπὸ τοῦ Σεργίου, ἀποτελεῖ μεμονωμένην γνώμην ἐνὸς ἀτόμου, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συνυπέγραψαν ἐπιφανεῖς θεολόγοι καὶ κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ Doctrine ἔχει συνταχθῆ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐπισήμου, συνοδικῶς ἐντεταλμένης καὶ ὑπὸ τῶν προκρίτων τῆς Ἀγγλικανικῆς Θεολογίας καὶ Ἐκκλησίας ἀποτελουμένης· τοῦτο δὲ ὅτι ἐὰν κληρικοὶ παρ' ἡμῶν ἐγνωσμένης συντηρητικότητος καὶ ὀρθοδόξιας συνυπέγραψαν εἰς παρόμοιον ἔγγραφο, ἐκδηλοῦντες ἀπλῶς καὶ μόνον ἀνοχὴν, οὐκ ἔστιν ἀποδοχὴν ἔναντι παρομοίων κακοδόξων ἐπόψεων, θὰ συγκαθηροῦντο μετὰ τῶν ἀποτελούντων αὐτάς.

Μετὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐξ ἀφορμῆς προτάσεως τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Gloucester ὅπως γίνῃ δεκτὸν ἵνα εἰς κοινότητα ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ὀρθόδοξοι ἱερεῖς μεταδίδωσιν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους τὰ μυστήρια οἱ τυχὸν ἐκεῖ ὑπάρχοντες Ἀγγλικανοὶ καὶ ἀντιστρόφως, ἐδόθη σαφῆς ἡ ἀπάντησις, ὅτι κατὰ τὴν περὶ Ἐκκλησίας ὀρθόδοξον ἀντίληψιν, δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῆ τοῦτο, διότι ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ δεχθῆ ὡς ἔγκυρα τὰ ἔξω αὐτῆς τελούμενα μυστήρια. Οὕτω ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης καὶ ἐκ παρατηρήσεως ὀρθοδόξου θεολόγου, καθ' ἣν ἡ θεμελιώδης διαφορὰ ἢ διαχωρίζουσα τὰς δύο Ἐκκλησίας εἶνε ἡ περὶ Ἐκκλησίας διάφορος ἐκδοχὴ τούτων, ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester ἐζήτησε νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ περὶ Ἐκκλησίας Ὀρθόδοξος ἐκδοχὴ. Ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων τότε ἐτονίσθη ὅτι κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν παραλλήλως πρὸς τὴν ἀόρατον πλευρὰν τῆς Ἐκκλησίας (ἀόρατος θεία χάρις ζωοποιούσα τὴν Ἐκκλησίαν, ἀόρατος κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, θριαμ-

βέβουσα ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησία) ὑπάρχει καὶ ἡ ὁρατὴ πλευρὰ αὐτῆς, ἣτις παρουσιάζει ταύτην Θεοσυστατον ὄρατον καθίδρυμα, καὶ ἀντικειμενικὴν ἔχον ὑπαρξιν, διοικούμενον ὑπὸ ὄρατῶν ὀργάνων, τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, καὶ ἀποτελούμενον ὑπὸ πάντων τῶν εἰς Χριστὸν ὀρθῶς πιστιούντων καὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τελουμένων μυστηρίων κοινωνούντων. Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπόψεως εἶναι γνωστὰ τὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας, διότι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀποτελοῦσι ἰσοσύντα μὲν ἄλλ' εἰς τὸ αὐτὸ σώμα τῆς ἐκκλησίας ἀνήκοντα καὶ μετὰ τῶν ὑγιῶν μελῶν αὐτῆς εἰς κοινωνίαν διατελοῦντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποῖός τις ἔστιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑγιῶν μελῶν, τῶν πράγματι σωζομένων καὶ εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁληθῶς ἁγίων ἀνηκόντων, γνωρίζει μόνον ὁ Θεὸς καὶ ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ὅμως, ἐφ' ὅσον ζῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ δὲν ἀποστατοῦσι τῆς Ἐκκλησίας, περιλαμβάνονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ εἶνε μέλη αὐτῆς.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν εἶνε μία, καθολικὴ καὶ ἀποστολική, τοιαύτη δὲ εἶνε μόνη ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία. Κατὰ συνέπειαν αἱ ἕξω τῆς ἐκκλησίας ταύτης ὑπάρχουσαι κοινότητες εἰς Χριστὸν πιστευόντων ἀνθρώπων δὲν ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς μέλη τῆς μιᾶς, ἀδαιρέτου, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, οὐδὲ τὰ μυστήρια αὐτῶν δύναται νὰ γίνωσιν ὡς ἐγκύριως δεκτὰ ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Δυναμέθα μὲν νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα κέκτηται καὶ ἑτέρους ἐκτάκτους ἀγωγούς, δι' ὧν διοχετεύεται ἡ θεία χάρις καὶ ἐπὶ πάντα εἰλικρινῶς πιστὸν ἕξω τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας βιοῦντα, ἀλλὰ τοῦτο ἀποτελεῖ ἕκτακτον μέτρον τῆς Θείας Προνοίας, ἐξαρτώμενον ἀμέσως ἐκ τῆς θείας ἀγαθότητος. Κανονικὴ ὅμως καὶ ἀσφαλῆς καὶ βεβαία ὁδὸς σωτηρίας καὶ κοινωνίας τῆς θείας χάριτος ὑπάρχει μόνον μία, ἡ μία ἅγια καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, ἡ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ διασωθείσα.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester τότε ἠρώτησε ποία εἶνε ἡ ἔννοια τῆς ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ καθημερινῶς ἀναπεμπομένης δεήσεως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως πασῶν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἐδόθη τότε ἡ ἀπάντησις, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εὐχεται ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, ἥτοι ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας τῶν ἑκασταχοῦ ὀρθοδόξων ἁγίων ἐκκλησιῶν, ὡς κατονομάζονται αὐταὶ καὶ παρὰ τῷ Παύλῳ (αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀχαΐας, ἡ ἐκκλησία Θεσσαλονίκης, ἡ ἐκκλησία Φιλίππων, ἡ ἐκκλησία Κολοσσῶν κλπ.) καὶ τῆς τῶν πάντων, οὐχὶ τῶν πασῶν, ἐνώσεως. Ἦτοι τοὺς κηχωρισμένους τῆς ἐκκλησίας δὲν ἀναγνωρίζει ὡς ἀποτελοῦντας ἐκκλησίας, ἀλλ' ὡς ἄτομα μεμονωμένα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει ὑπὸ τὸ εἰς γένος ἄρσενικὸν ἐκφερόμενον ἐπίθετον πάντας.

Τότε ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester ἀνευ περιστροφῶν καὶ ἀπροκαλύπτως διεκήρυξεν ὅτι, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐκκλησίας του, τὴν καθόλου ἐκκλησίαν ἐκπροσωποῦσι καὶ ἐνσωματοῦσι πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι,

οὐδεμία δ' ἐξ αὐτῶν κηχωρισμένως δύναται ὑπὲρ ἑαυτῆς νὰ διεκδικήσῃ, ὅτι ἐκπροσωπεῖ μόνη τὴν μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν. Καὶ ὁμιλοῦμεν μὲν ἡμεῖς, προσεῖπε, περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐξ ἀβρότητας ὀνομάζομεν αὐτὴν οὕτω. Κατ' ἀκριβείαν θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομάσωμεν αὐτὴν τὸ Ἀνατολικὸν σχίσμα' ὅπως καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τῆς Δύσεως θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ Παπικὸν σχίσμα' ὅπως καὶ ἡ Ἀγγλικανικὴ ἐκκλησία, Ἀγγλικανικὸν σχίσμα.

Ταῦτα κατὰ γραμμὰς θεμελιώδεις ἀλλὰ καὶ ἀκριβεῖς διημεφῆθησαν, Μακαριώτατε, μετὰ τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ ὀρθοδόξων θεολόγων κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν συνάντησιν αὐτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν Σας διατελῶ
μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ

Π. Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΠΖ' ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ, 15 τρ. μηνός, μετὰ τὴν καθιερωμένην ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τελετῆν, ἠκολούθησεν ἡ πρώτη συνεδρίασις αὐτῆς, παρισταμένου καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῶν Ἐρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ κ. Νικ. Σπέντζα μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐρησκευμάτων κ. Γεωργ. Μπαρμπαστάθη.

Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας, προσφωνῶν τῷ κ. Ὑφυπουργῷ εἶπε :

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετ' ἰδιαιτέρας ὀλως εὐχαριστήσεως καὶ χαρᾶς χαίρει τὴν ἐν μέσῳ αὐτῆς παρουσίαν τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπικαλεσθέντες τὴν χάριν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἐπιβάλλομεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς νέας συνοδικῆς περιόδου.

Ἡ σημασία τῆς Ἐκκλησίας ὡς σπουδαίου παραγοντος τῆς ἐπιδιωκομένης ἀνογεννήσεως τοῦ Ἐθνους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ δὲν διέλαθε τὸ δὲξ ὄμα τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ᾧ πρόθυμον παρέχει πάντοτε τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς πρὸς εὐόδωσιν τοῦ πολυμεροῦς ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Πεποιθήμεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν νέαν συνοδικὴν περιόδον θεομὴν θὰ ἔχη ἡ Ἐκκλησία τὴν στοργὴν τῆς Πολιτείας καὶ ἐν παντὶ ζητήματι ἰσχυρὰν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀντίληψιν, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν τῶν δεόντων γενέσθαι θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτελεσθῇ.

Εὐχαριστοῦντες ἐπὶ πᾶσι τούτοις, δεόμεθα τοῦ Κυρίου ἵνα ἐνισχύῃ ἐν παντὶ τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, διατάξῃ δὲ ἵνα κοπᾶσωσιν οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ συνταράττουσα τὴν οἰκουμένην θάλασσα καὶ

οὕτω δυνηθῆ τὸ τόσον καλῶς ἐν μέσῳ τῆς παγκοσμίου θυέλλης ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Κυβερνήτου οἰακοστροφούμενον εὐσεβὲς ἡμῶν Κράτος νὰ συνεχίσῃ τῆ συνεργασία καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως καὶ προόδου.

Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ κ. Ὑφυπουργὸς εἶπε :

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Παριστάμενος μετ' εὐχαριστήσεως εἰς τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς νέας Συνοδικῆς Περιόδου, ὀφείλω νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν τοιαύτην τιμὴν, προσέτι δὲ καὶ τὴν εὐχὴν καὶ πεποίθησίν μου ὅτι κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος τῆς Συνοδικῆς Ὑμῶν περιόδου θέλουσιν ἐπαληθεύσει αἱ ἐφ' ὑμᾶς ἐλπίδες τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ὅτι τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἔργον ὑμῶν γόνιμον θέλει ἀποβῆ, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ τῆς προηγουμένης Συνόδου τῆς ληξάσης περιόδου.

Εἰς τὰς ἐξαιρετικῶς κρίσιμους περιστάσεις, ἃς τὸ ἀνθρώπινον γένος διέρχεται σήμερον, τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν ποιμνιον στρέφει τὸ βλέμμα καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προσπαθεῖ ν' ἀντιλήσῃ διδάγματα, παρηγορίαν καὶ θάρρος πρὸς καρτερίαν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ ἔργον τῆς Ὑμετέρας Συνόδου ἀποκτᾷ ἐκτάκτως μεγάλην σπουδαιότητα. Ἡ Ὑμετέρα ἐξ ἐπιλέκτων Ἱεραρχῶν ἀποτελουμένη Ἱερὰ Σύνοδος θὰ κατανοήσῃ, ἐλπίζω, τὴν τοιαύτην σπουδαιότητα τοῦ ὑψηλοῦ πλὴν δυσχεροῦς ἔργου αὐτῆς ὡς Ἀνωτάτου ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῶν μετ' ἐλπίδων ἀνενιζόντων πρὸς Αὐτὴν πιστῶν καὶ θὰ θελήσῃ νὰ χωρήσῃ μετὰ θάρρους καὶ σθένους εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κλήρου πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου αὐτοῦ, μὴ διστάζουσα νὰ παιάσῃ μετὰ σταθερότητος καὶ δικαιοσύνης πάντα ἐπιλήσιμονα τῶν καθηκόντων ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἱεράρχην ἢ ἕτερον κληρικόν.

Ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ταύτης ἡ Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Διοικητικὴ Ἀρχὴ θέλει εὖροι πάντοτε πρόθυμον ἄρωγόν τὴν Ἐθνικὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις, στερεῶς ἐχομένη τῶν πατρίων καὶ ἀκοίμητος οὕσα φρουρὸς τῶν Ἱερῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων, πιστεύει καὶ διακηρύσσει ὡς τὸ ὕψιστον τῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἔθνους τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Τοιαύτην κατεύθυνσιν τηροῦσα ἡ Ἐθνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἀποδίδουσα δὲ τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἀρίστην λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης, εἰσηγήθη πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τὸ πρόσφατον Νομοθετικὸν μέτρον τῆς παραστάσεως ἀνωτάτου δικαστικοῦ λειτουργοῦ εἰς συνεδριάσεις τῆς Ὑμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν δι' ἀρχιερεῖς δευτεροβαθμίων δικαστηρίων, δόκιμς συζητοῦνται κατηγορίαι κατ' ἀρχιερέων, μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὕτως ἐνισχύεται σπουδαίως τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης.

Τὸ Κυρίαρχον Ἐθνικὸν Κράτος ἔχει βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς ἐν τῷ Ἔθνει θέσεως καὶ ὑψίστης σημασίας τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐδέποτε λησμονεῖ ὅσα αὕτη διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐπετέλεσε καὶ ἐπιτελεῖ, ἐνστερνιζομένη πάντοτε τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς αὐτοὺς κατεύθυνουσα τοὺς πιστοὺς τοῦ Βασιλείου.

Λογίζομαι λίαν εὐτυχῆς διότι εἶμαι τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ πάλιν ὁ διερχομῆς τοῦ ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας σεβασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἐτι πλέον διότι δύναμαι νὰ βεβαιώσω Ὑμᾶς, Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ καταπόσει τῶν κοινῶν ἱστορικῶν εὐθυνῶν, θέλουσι συνεργασθῆ ἀρμονικῶς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας Κανόνων πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ὑψίστων προορισμῶν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἐπηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ὑποσχεθέντος ὅτι θὰ προέλθῃ εἰς τὴν ταχεῖαν διαρρῦθμισιν αὐτῶν.

Ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ μετὰ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων, ὁ Μακ. Πρόεδρος, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 1996)1939 Ἀναγκ. Νόμῳ, ὥρισεν ὡς μόνιμον ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν Σεβ. Μητροπ. Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπον.

Εἶτα διὰ κληρώσεως ὥρισθησαν ὡς μέλη τοῦ μὲν Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπ. Τρίκκης κ. Πολυκάρπου, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δράμας κ. Βασίλειος καὶ Καρυστίας κ. Παντελεήμων, τοῦ δὲ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἐλασσῶνος κ. Καλλίνικος καὶ Χαλκίδος κ. Γρηγόριος. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐξελέγη ὁ Σεβ. Μητροπ. Ὑδρας κ. Προκόπιος.

Ἀκολούθως ὥρισθησαν τὰ μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ὡς ἑξῆς :

α') Παρὰ τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ : Σεβ. Μητροπολίται Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ Χαλκίδος.

β') Διὰ τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία» : Μακ. Πρόεδρος, Σεβ. Μητροπολίται Δράμας καὶ Καρυστίας.

γ') Διὰ τὰς Συνοδικὰς δαπάνας : Μακ. Πρόεδρος, Σεβ. Μητροπολίται Ἐλασσῶνος καὶ Καρυστίας.

δ') Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἐφημερίων : Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δράμας καὶ Χαλκίδος, ὧν ὁ δεύτερος θὰ ἐκτελῇ χρέη εἰσηγητοῦ.

ε') Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῷ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως.

Εἶτα ἐξελέγησαν εισηγηταί

α') ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν κωλυμένων γάμων, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος,

β') ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν ζητημάτων, ὁ Σεβ. Μητροπ. Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ

γ') ἐπὶ τῶν πρὸς ἔγκρισιν ὑποβαλλομένων βιβλίων, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας.

Μεθ' ὃ ἀνεκοινώθη ὅτι συμφώνως τῷ Νόμῳ διὰ Πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων ὠρίσθησαν διὰ τὴν νέαν Συνοδικὴν Περίοδον συνοδικὰ μέλη παρὰ τῷ Κεντρικῷ Συμβουλίῳ τοῦ ΟΔΕΠ οἱ Σεβ. Μητροπ. Δράμας καὶ Χαλκίδος, ἀναπληρωτῆς δὲ τοῦ μὲν πρώτου ὁ Σεβ. Μητροπ. Ἐλασσῶνος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ Σεβ. Μητροπ. Καρυστίας, καὶ παρὰ τῷ Δ.Σ. τοῦ ΤΑΚΕ ὁ Σεβ. Μητροπ. Τρικκης καὶ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπ. Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἀκολουθῶς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ρυθμίσασα τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου περὶ μὸρφώσεως τοῦ κλήρου νόμου προκύπτοντα ζητήματα, εἰσήλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ἄλλων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐν θλίψεσιν...

Ἐὰν ἐν ἡμέραις εὐτυχίας τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας ἐπαίρεται, καὶ ἂν μέσῳ τῶν καπνῶν τῆς παντοίας ὀλικῆς ἀπολαύσεως δυσχερῆς, ἂν μὴ ἀδύνατος, παρίσταται τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν ἢ θεώρησις, ἐν ἐποχαῖς ὁμως δεινῶν καὶ ποικίλων περιστάσεων, ὡς ἡ ἦν διερχόμεθα, τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πνεῦμα τῆς υἰότητος ἐνοτικίως ἀναζητεῖ τὸν Πατέρα Θεόν—καὶ ἂν ἔτι ἐν οὐδεμιᾷ πρὸς Αὐτὸν μέχρι σιγῆς ἐπέλει ἐπικοινωνία, κατὰ τὸ «ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν Σου».

Σπανίως ὁμως παρουσιάσθη ἐν τῷ Κόσμῳ τοιοῦτος συμφωνὸς ἀβεβαιοτήτων περὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ ἐγγυτέρου, ὡς ὁ σήμερον συῆχον τὰς καρδίας καὶ αὐτῶν τῶν κατὰ κόσμον ἰσχυροτέρων. Οὐδὲν πλεόν ἀπέμεινεν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἐκ πάντων ὅσα ὁ ἀνθρώπος ἐδημιούργησεν ἐν τῇ ἀνόμῳ ἐπιθυμίᾳ τῆς δι' αὐτῶν ὑποκαταστάσεως τοῦ Θεοῦ, δυνάμενον πράγματι νὰ παράσχη τῷ ὑπὸ παντοίων ἀνέμων σαλευομένῳ ἀνθρώπῳ καταφυγὴν καὶ στήριγμα καὶ παραμύθιον. Καὶ τὸ χεῖμα, καὶ αἱ ἰσχυραὶ σχέσεις, καὶ ἡ ὀλικὴ δύναμις, κατέστησαν τόσον ἀβέβαια—ἐν τοῖς πλείστοις τουλάχιστον—καὶ ἀσταθῆ καὶ ἀμφίβολα, ὥστε ὁ μέχρως ὀδόντων διὰ τούτων ἐξοπλισθεὶς ἀνθρώπος, ἀοπλος καὶ τρέμων νὰ παρίσταται πρὸ τῶν ἐπιφερομένων δεινῶν!

Τῶν νέων ὁμως τούτων εἰδώλων ἢ πιῶσις μείζονας καθίστησι τὰς εὐθύνas τῶν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστὸν γινωσκόντων, ὅπως καὶ ἄλλοις κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον, οὐτινος τόσον τραγικὴ παρίσταται ἡ ἀνάγκη ἐν ταῖς ὑπὸ θλίψεων πιεζομέναις ἀνθρωπίναις καρδίαις.

Ἐπιστολὴ Χριστοῦ.»

Καὶ ἐξ ἄλλης ὁμως αἰτίας εἶναι ἠδξημένη σήμερον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ ἡ εὐθύνη: Ἐὰν κατὰ τὸ παρελθὸν μυρία ὅσα εἶχον προταθῆ σχέδια λύσεως τῶν ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις ἀναφου-

μένων προβλημάτων, καὶ ἂν πολυποίκιλοι ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας ἀποκηθεῖσαι, θεωροῖαι ὑπισχυοῦντο τὴν ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κακοῦ ἀπολύτρωσιν, περὶ ὧν πλείσθ' ὅσοι ὁ λόγος, σήμερον ἀπόλωτο πλέον δι' αὐτὰς ἡ ἀσυνδοσία ἦν προσωρινῶς παρεῖχε τὸ γεγονός δι,μήπω δοκιμασθεῖσαι, δὲν εἶχον εἰσεῖτι καὶ ἔπὸ τῶν πραγμάτων διαφενουθῆ.

Οὐδεμία ἐκ τῶν θεωριῶν ἐκείνων δύναται σήμερον νὰ διατυπώσῃ τὸ παράπονον, ὅτι δὲν τῇ παρεσχέθη εὐκαιρία ἵν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν ὧν ἐπηγγέλλετο ἀγαθῶν. Καί, τούτῳ τῷ λόγῳ, οὐδεμία αὐτῶν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ἑαυτὴν ἀμέτοχον τῶν εὐθύνων διὰ τὴν λαίλαπα τὴν τοσοῦτον δοκιμάζουσαν σήμερον τοὺς ἀνθρωπίνους πληθυσμούς καὶ τοσοῦτον σκοτεινὸν ἀπεργαζομένην τὸ μέλλον! Τοῦναντίον ἐκάστη αὐτῶν καὶ θετικῶς συνήργησε πρὸς δημιουργίαν ταύτης, ἀπαρισθέσεως ἀκριβῶς ἐκ τῶν δλεθρίων πνευμάτων ἅτινα ἐξαπέλυσε κατὰ τοῦ κόσμου ἢ κοινῇ ἐν ἅπασιν τοῖς «σοσίμασι» τούτοις ὕλοφροσύνη καὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασία.

Ἄ Ο Χριστιανισμός, ὅπως τοῦναντίον, εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν ἀμέτοχος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν σημερινὴν φοβερὰν ἐμπλοκὴν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Εἶναι, ἀκριβῶς, ὁ πλοίαρχος παρ' οὗ οἱ ἄλλοι ἐξήτησαν ὅπως ἀφαρπάσωσι τοῦ σκάφους τὴν διακυβέριησιν—καὶ ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα!

Εἴτι λοιπὸν ἰδιαζόντως εὐθετος ὁ καιρὸς διὰ τὸ Χριστιανικὸν κήρυγμα. Καὶ τοῦτο, βεβαίως, τονίζει ἔτι μᾶλλον τὴν εὐθύνην τῶν Χριστιανῶν, καλουμένων εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε ὅπως ὦσιν ἐν παντί, λόγοις τε καὶ ἔργοις, «ἐπιστολὴ Χριστοῦ».

Εἰς τὸ Φριβοῦργον τῆς Ἑλβετίας συνήλθεν ἐσχάτως Συνέδριον τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἑλβετῶν φοιτητῶν. Ἐκ τοῦ διαγγέλματος τὸ ὅποιον ἐξέδωκε τὸ Συνέδριον, παραθέσωμεν τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά:

«Κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον ὥραν τῆς ἱστορίας, κατὰ τὴν ὅποιαν μία νέα Εὐρώπη πρόκειται ν' ἀνεγερθῆ ἐπὶ τῶν ἔρειπλων ἅτινα ἐδημιούργησεν ὁ πόλεμος, ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Ἑλβετῶν φοιτητῶν συνεδριάζει ἐν Φριβοῦργῳ.

Ἐχομεν καθῆκον νὰ συνενώσωμεν ὅλας τὰς δυνάμεις ἡμῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀνόρθωσιν. Ἐποσχόμεθα πίστιν εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ὁ ὅποιος δὲν ἐστέρησεν ἡμᾶς τῆς προστασίας του, οὔτε καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἔθνος μας, ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι τῆς σήμερον. Οὐδεμία ἀθεϊστικὴ μέθοδος θὰ δυνηθῆ νὰ ἀπομακρύνῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἐμμένομεν πιστοὶ εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῆς Ὁμοσπονδίας ἡμῶν καὶ θὰ τὴν θέσωμεν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς χριστιανικῆς ἰδέας. Θέλομεν νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἐπικράτησιν ἐνὸς Χριστιανισμοῦ, ἀπὸ τὸν ὅποιον νὰ ἐκπηγάξῃ ζωὴ καὶ πραγματικὴ ἠθικὴ δύναμις, ἥτις νὰ ἐμψυχῶνῃ πάντας ἡμᾶς καὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν.

Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὴ εἶναι μόνον ἀπλῆ λέξις εἰς τὸ Σύνταγμα ἡμῶν, ἀλλ' ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι ὁ νόμος καὶ ὁ κανὼν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ἡμῶν ζωῆς».

Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης τοῦ πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Ἐμμ. Καρπαθίου λόγῳ πληθῶρας ὕλης ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχές.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2567)1940 Ἀν. Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ἐ.ε. Β. Διατάγματος, παρατείνοντος ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος τὴν θητείαν τῶν ὡς συναδικῶν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δράμας κ. Βασιλείου καὶ Τρίκκης κ. Πολυκάρπου, ἀποτελεσθεῖσα ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων καὶ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἐλασσῶνος κ. Καλλινίκου, Χαλκίδος κ. Γρηγορίου καὶ Καρυστίας κ. Παντελεήμονος, ἔδωκε τῇ 14ῃ τρ. μηνὸς τὴν ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως νενομισμένη διαβεβαίωσιν, παρισταμένον καὶ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δημοσιευθέντος τοῦ Β. Δ. περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ καταστάσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Δωροθέου, παρισταμένον τοῦ τε Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ, ἔδωκεν οὕτως τὴν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως νενομισμένη διαβεβαίωσιν.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐχορηγήθη εἰκοσαήμερος ἄδεια τῷ Σεβ. Μητροπ. Παραμυθίας.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐπὶ τῇ θλιβεῇ ἀγγελίᾳ τοῦ ἐν τῷ τορπιλοβόλῳ «Κίος» πολυνέκρου δυστυχήματος, ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλε τῷ Ἐξοχ. Ὑπουργῷ τῶν Ναυτικῶν συλλυπητήριον τηλεγράφημα, ἀνέθετο δὲ τῷ Θεοφ. Ἐπισκόπῳ Ταλαντίου ὅπως ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α. Μακ. προστῇ τῆς Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τῶν θυμάτων.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθη τὸ ἐν Δαφνίῳ προσκύνημα τῆς Ἀγ. Βαρβάρας καὶ τὸ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πετράκῃ ἀνεγειρόμενον Θεολογικὸν Οἰκονομικόν, ἵνα μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὰς δεούσας ἐν ἄμφοτέροις τοῖς Ἱδρύμασι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

— Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ συνεδριῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μαθητῶν Συστηῶν, τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαγῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κασιματείου Κληροδοτήματος.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ εὐλαβέστατος Πρεσβύτερος Εὐάγγελος Δημητρίου, Ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Μαρκοπούλου, Λευίτης ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς οἰκογενειάρχης. Τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας προέστη ἐκπροσωπήσας τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου. Κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον ἐξεφώνησε διδάξας τὰ πλήθη, ὁ πανοσιολ. Ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Παπουτσόπουλος.

Ἱ. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος

Τὴν Καρδίτσαν ἐπισκέφθη ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Γ. Κυριακὸς, φιλοξενηθεὶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει. Τὴν ἐσπέραν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ παρέθεσε δέλπον πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, εἰς ὃ παρεκάθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ Νομάρχης Τρικκάλων, ὁ Νομογεωλόγος καὶ ὁ Νομοκτηνίατρος Τρικκάλων, κ. ἄ. Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ὁ Σεβασμιώτατος ἔκαμε πρόπον, εἰς ἣν ἀπήντησεν ὁ κ. Ὑπουργός. Τὴν ἐπαύριον, Κυριακῇ, ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἐτελέσθη Δοξολογία, χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, παρισταμένου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ πασῶν τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Σωματείων. Ἐκείθεν ἐπ' αὐτοκινήτῳ ὁ κ. Ὑπουργὸς μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ἀκολουθοῦντων πολλοῦ πλήθους καὶ τῶν Ἀρχῶν, μετέβησαν ἐξω τῆς πόλεως, ἐνθα ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ κεντρικοῦ Σταθμοῦ Ἱπποκομείου, ἱδρύματος ὅπου θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 10 ἑκατομ. δοχ. πρὸς κάλλιτέρευσιν τῆς ἱπποπαγωγῆς. Μετὰ τὸν ἀγιασμόν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης προσεφώνησε τὸν Ὑπουργὸν κ. Κυριακόν, ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τόπου,

διότι ἐξ ὄλων τῶν Θεσσαλικῶν πόλεων ὁ κ. Κυριακὸς προετίμησε τὴν μικρὰν Καρδίτσαν δι' ἴδρυμα τόσον σπουδαῖον. Ἀπαντῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι εἰς τὴν προτίμησιν τῆς Καρδίτσης συνετέλεσε καὶ ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Σεβ., ὅστις ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος δὲν ἔπαυσε ἀπευθύνων σχετικὰς παρακλήσεις, καὶ προσοικτικῶς ἐν Ἀθῆναις καὶ δι' ἐπιστολῶν. Ἐκείθεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ Τρίκκαλα, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μέχρι τοῦ Σταθμοῦ Καλυβίων.

Ἱ. Μητρόπολις Κορινθίας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας, ἀναλαβὼν τῇ 11ῃ Ἰουλίου περιοδεῖαν ἀπὸ τὰς ἑνορίας τῶν ὄρεινῶν Δήμων, τῆς ἐπαρχίας του, διέκοψε μὲν αὐτὴν τῇ 15ῃ Αὐγούστου, μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας ἐσυνέχισεν αὐτήν, ἐπισκεφθεὶς ἐν τῷ συνόλῳ 42 ἑνορίας τῶν τῶς Δήμων Πελλήνης, Τρικκάλων, Εὐρωσίνης, Φενεοῦ καὶ Στυμφαλίας. Λειτουργῶν δὲ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς τῶν διαφόρων ἑνοριῶν, ὡς διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκέπτετο, ἐκήρυττεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δις ἐν ἑκάστῃ ἑνορίᾳ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς, οἵτινες ἅπαντες ἀνεξαιρέτως προσήρχοντο ὅπως γνωρίσωσι τὸν νέον αὐτῶν ποιμενάρχην καὶ ἐνωτισθῶσι τῶν πατρικῶν ὑποθηκῶν του. Ὁ Σεβ. κατὰ τὸ διάστημα τῆς μακρᾶς αὐτοῦ περιοδείας, ἐξομολογῶν αὐτὸς ὅσους χριστιανούς ἠδύνατο, ἐχειροθέτησεν ὡς πνευματικούς πατέρας τοὺς παρ' ἑκάστῳ Δήμῳ δοκίμους ἐν βίῳ τε καὶ γνῶσει ὄντας εὐσεβεστάτους ἱερεῖς, ἐπέβαλε δὲ πανταχοῦ τὴν Ἱ. Ἐξομολόγησιν ὡς ἀπολύτως ἀπαραίτητον καὶ υποχρεωτικὴν διὰ τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς. Ἐν τῷ χωρίῳ Λαύκῃ τοῦ τῶς Δήμου Στυμφαλίας συνεκάλεσεν ἅπαντας τοὺς ἐφημερίους τῶν τῶς Δήμων Φενεοῦ καὶ Στυμφαλίας καὶ συζητήσας μετ' αὐτῶν διάφορα ζητήματα, ἀφορῶντά τὴν ἱερατικὴν αὐτῶν διακονίαν, ἔδωκεν εἰτα εἰς αὐτοὺς σχετικὰς πρὸς τὸν ἐν τῇ κοινωσίᾳ προορισμὸν τοῦ ἱερέως ὁδηγίας.

— Τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, ἣν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἱδρυσεν ἐν Περγαλίῳ καὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ ὑπὸ τῆς ἀειμνήσου Αἰκατερίνης Κροκιδᾶ κληροδοτηθεῖσα τῇ Ἱ. Μητροπόλει Κορινθίας. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἐκτὸς τῆς κοπιτικῆς, ραπτικῆς καὶ ὑφαντικῆς θὰ δίδωται εἰς τὰς τροφίμους μαθήματα κατηχήσεως ἐπὶ δὲ καὶ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀγωγῆς. Ἡ διδασκαλία θὰ γίνετα δωρεάν ὑπὸ εὐσεβῶν μοναχῶν γυναικῶν, εἰδημόνων εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὰς τέχνας, ὧν τῇ διδασκαλίᾳ ἀνέλασθον. Ἡ συρροὴ τῶν μαθητῶν ἦτο τσαυτῇ ἀπὸ πάσης τῆς ἐπαρχίας Βόχας, ὥστε ἡ ἐγγραφή νέων μαθητῶν ἐσταμάτησε μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ἑκατὸν καὶ πλέον κορασιῶν.

Ἱ. Μητρόπολις Χίου

Ὅτε κατὰ τὴν ὑλὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Ἰωακείμ τέλεσιν τῶν ἐγκαίνιων ναοῦ τῶν Ἁγίων Παντελεήμονος καὶ Ἀντωνίου, ἀνεγερθέντος ἐν Οἰνούσαις δαπάναις τοῦ κ. Δημητρίου Α. Λαιμοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως σχολικοῦ Λαιμοῦ ἐδηλώθη προσφορά, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ποσοῦ δραχμῶν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, δυναμένου νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι δύο ἑκατομμυρίων ἐν ἀνάγκῃ. Ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Σεβ. καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ κοινοῦ, συντάχθη εὐθύς ἀμέσως ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι τὸ σχετικὸν συμβόλαιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀντιοχείας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας προέβη προσφάτως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Σεβ. Ἐπιφανίου εἰς τὴν κηρυσούσαν μητροπόλιν τῆς Ἀρχαδίας, τοῦ Σεβ. μητροπολίτου Τριπόλεως Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν τῆς Ἐμέσεως, τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Ἡσαίου, προϊσταμένου ἐν Βραζιλίᾳ, εἰς τὴν μητροπόλιν Τριπόλεως, τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Σεργίου (Ἑλληνομαθοῦς) εἰς τὴν μητροπόλιν Ἀλεξανδρέτας καὶ τὴν περιχώρον. Ἄλλ' ἡ πλέον σπουδαία ἐκ τῶν προσφάτων ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Συνόδου ὑπῆρξεν ἡ παραδοχὴ τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμε-

ρολογίου, διορθωμένον κατά τὸ παράδειγμα ἄλλων Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰδικῶν φυλλάδιον ἀραβιστί, δικαιολογῶν τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἀποδεικνύον, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ δόγματος τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐτονίζετο ὡσαύτως ὅτι τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον εἶναι ἔργον τοῦ Ἑλληνοσοφοῦ Σωσιγένοῦ τοῦ Ἀλεξανδρέως, δημοσιευθὲν τῷ 46 π. Χ. κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ ὅτι ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία τὸ ἠκολούθησεν ὡσαύτως μέχρι τοῦ 1582 (χρονολογία εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου) δηλαδή 528 ἔτη μετὰ τὸ Σχίσμα τοῦ 1054. Τὸ αὐτὸ φυλλάδιον, ἀφοῦ ὑπενθύμειεν ὅτι καὶ ἐν τῇ Δύσει ἡ δριστητικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 1582 δὲν κατορθώθη ἀ καὶ πραγματοποιηθῆ ἑμὴ μόνον ὀλίγων κατ' ὀλίγον καὶ δὴ μέχρι τοῦ 1701, 1724 καὶ 1798, ἐσημείωνεν ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ὀρθοδόξων ἀστρονόμων, Ἑλληνοί, Ρουμῆνοι, Σέρβοι κλπ. προσεπάθησαν νὰ εὗρωσιν Ἡμερολόγιον, εὐρισκόμενον ἐγγύτερον πρὸς τὴν ἀκριβείαν. Σημειωτέον δέ, ὅτι οὐδεμία ἀντίδρασις ἠγέρθη ἐκ μέρους τῶν πιστῶν, κατ' ὅσον τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα ἦτο πειστικώτατον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Διονύσιος ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, διεαχθεῖσιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Κρακοβίας, ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τῆς Γερμανοκρατουμένης Πολωνίας Δρος Frank ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Γεν. Διοικήσεως. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Διονύσιος, ἐξ ὀνόματος σύμπαντος τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου, διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ συμμορφωθῆ πιστῶς πρὸς τοὺς ἐκδιδομένους ὑπὸ τοῦ Κράτους νόμους, ὁ δὲ Γεν. Διοικητὴς Δρ Frank παρέσχεν αὐτῷ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ ἔχη πάντοτε τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κράτους ἐν τῇ προσπαθείᾳ αὐτοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Γεν. Διοικήσεως τῆς Πολωνίας θὰ περιλαμβάνῃ τρεῖς Ἐπαρχίας: μίαν οὐκρανορωσικὴν, τὴν τῆς Βαρσοβίας—Ράδομερ καὶ δύο οὐκρανικὰς, τὴν τῆς Χόλμ-Πονιλάχιερ καὶ τὴν τῆς Κρακοβίας-Λεμκόβεργ, ὧν θὰ προΐστανται ἐπίσκοποι οὐκρανικῆς Ἐθνικότητος.

Η "ΘΕΟΛΟΓΙΑ,"

Ἐντὸς τοῦ προσεχούς Δεκεμβρίου θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἐκ δεκαπέντε τυπογραφικῶν φύλλων τεῦχος τοῦ 1940 τοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία», περιέχον ἐργασίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου, τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμίκλα Ἀλιβιζάτου, Ἀρχιμ. Β. Στεφανίδου, Γεωργ. Σωτηρίου καὶ Π. Τρεμπέλα καὶ τῶν ἐπικουρικών καθηγητῶν αὐτῆς Βασ. Ἐξάρχου καὶ Βασ. Ἰωαννίδου ὡς καὶ πλουσίαν βιβλιογραφίαν.

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίως διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχμαὶ 150
> » Ἐξωτερικὸν Δολλάρια 4

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ χωρίου Λουζεστίου, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὰ πιστοποιητικά. Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος

Ἱ. Μητρόπολις Φθιώτιδος

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα διὰ τὰς χηρευούσας θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν 1) Περιστερίου, 2) Πουγκαίων καὶ

3) Βαθυκόλου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ἀναγκ. Νόμου 2200)40 περὶ Ἱ. Ναῶν ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν διὰ τὴν κατάληξιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων. Ἐν Ἀμαξίᾳ τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1940. † Ὁ Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φωκίδος

Κενῆς οὐσῆς τῆς ὀργανικῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Ἁγίᾳ Εὐθυμῳ ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου, καλοῦμεν πάντα βουλομένον νὰ καταλάβῃ τὴν περὶ ἧς πρόκειται θέσιν, ὅπως ὑποβάλλῃ ἡμῖν δι' αἰτήσεώς του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200 τοῦ 1940 Ἀναγκαστ. Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, διὰ τὴν, κατὰ τὸ ἀρθρ. 49 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων. Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Φωκίδος Ἀθανάσιος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἱ. ναῶν 1) Κοκκινόδρουσης, 2) Ποταμούλας, 3) Ἀδελκίου, 4) Ἀμπελακίου, 5) Ἀργυροπηγαδίου καὶ 6) Κάτω Προστοβάς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ εἰρημένου Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 30 Σεβρίου 1940. † Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας Ἱερθεός.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῆς ἐνορίας Ψηλοδράχου καὶ ὑποψηφίων διακόνων τῶν ἐνοριῶν Γροβάτου καὶ Ἀμπελλίων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας. Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1940. † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Γερμανός.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 καὶ 47, 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς ἐξῆς χηρευούσας ἐφημεριακὰς θέσεις 1) ἁγίου Γεωργίου τῆς πόλεως Φλωρίνης, 2) ἁγίου Ἀθανασίου Ἀψάλου, 3) ἁγίου Νικολάου τῆς πόλεως Φλωρίνης, 4) Ἀναλήψεως Ἀρωπθέας, 5) ἁγίου Προκοπίου Κλαδορράχης, 6) ἁγίου Γεωργίου Σωσάνδρας, 7) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παράδων καὶ 8) Ἄνω καὶ Κάτω Λουτρακίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὀριζόμενα ἔγγραφα. Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1940.

Χηρευούσης τῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας Ἄνω Πύργων (Βορδαίας), προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν ἀνωτέρω ὀργανικὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὀριζόμενα ἔγγραφα. Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Φλωρίνης Βασίλειος

Ἐμβάσματα καὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν Διαχειριστὴν κ. Νικήταν Σταθόπουλον, ὄπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τέσις «Φθίνικας», ὁδὸς Διονυσίου 4. — Τηλ. 61-229